

Arrest

nr. 291 465 van 4 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERDUSSEN *loco* advocaat J. HARDY en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger van Koerdische origine, geboren op [...] 1986 in Yengija, een dorp in de omgeving van Kirkuk. In het jaar 1992 werd uw familie uit Yengija verdreven omwille van de Arabiseringspolitiek van Saddam Hoessein. Uw vader werd door Saddam Hoessein veroordeeld tot een celstraf van drie jaar. Hij werd valselijk beschuldigd van vechten tegen het regime aan de zijde van de Peshmerga. Uw hele familie verhuisde naar Al Akrat, in Fallujah.

In 2003 keerde uw familie terug naar de regio en woonden jullie in Daquq. In hetzelfde jaar begon u als lijfwacht voor de Amerikanen te werken. Na één jaar werd u aangesteld als medewerker. U hielp met het handhaven van de veiligheid in de regio, het oppakken van terroristen, het controleren van de partijen.

U was mee verantwoordelijk voor de arrestatie van sjeik A. die in Daquq een fatwa had uitgeroepen om tegen de Amerikanen te vechten.

In 2006 nam u deel aan testen om voor de Irakese politie te werken. U kreeg een opleiding, maar keerde hierna terug naar uw oude job. U werkte tot het jaar 2008 voor de Amerikanen. In datzelfde jaar keerde u terug naar Yengija omwille van de veiligheidssituatie. U onderging opnieuw testen om bij de politie te mogen werken. In 2008 begon u voor de politie te werken. Dat jaar werd u opgeroepen naar Bagdad ter onderzoek. U werd er valselijk van verdacht een wapen te hebben gestolen uit de opslagplaats van de Amerikanen. U ging niet op deze oproeping in. U kon steeds op de steun van uw overste rekenen en ondervond geen problemen bij het verder uitoefenen van uw job als agent voor de nationale Irakese politie.

In 2009 werd u onderweg naar huis door onbekenden meegenomen. U werd gedurende drie uur gefolterd en vastgehouden. Uw wagen werd gestolen.

Op 10 februari 2009 trouwde u met T.A.A.. U kreeg met haar twee dochters (S. ° [...] en M. ° [...]).

Tijdens uw carrière bij de Irakese nationale politie oefende u verschillende functies uit. Van 2008 tot 2010 werkte u bij de urgentiepolitie. Van 2010 tot 2013 werkte u bij de oproerpolitie. In die periode, meer bepaald in 2012 werd u opnieuw door Bagdad opgeroepen ter onderzoek. Van het jaar 2013 tot 2015 werkte u voor de drugsafdeling. U moest pendelen tussen Kirkuk en Yengija, wat echter niet veilig was.

In september of oktober 2014 ging u samen met een collega de apotheek van een man genaamd S.T. controleren. Daar werden explosieven en vervallen en verboden medicatie aangetroffen. De apotheek werd gesloten en de medicatie vernietigd.

U werd een huis aangeboden door de gouverneur van Kirkuk. In februari 2015 verhuisden u en uw gezin naar deze woning in Kirkuk.

In juni 2015 was u betrokken bij de arrestatie van H.A., een drugsdealer die familie zou zijn van Barzani. U leidde het team dat verantwoordelijk was voor diens arrestatie. Ongeveer 15 à 20 dagen na de arrestatie van H.A. kwam diens broer bij u thuis langs. Hij vroeg u om uw verklaringen te wijzigen, zodat H. zou vrijkomen. Hij bedreigde u en uw familie met de dood. Later ontving u tot twee maal toe een dreigtelefoon van deze broer van H.A.. U diende klacht in op uw werk. Deze persoon zou echter niet veroordeeld kunnen worden aangezien hij u gebeld had met een onbekend nummer.

Twee maand na de arrestatie van H.A. werd u beschoten door onbekende personen toen u onderweg was van uw huis naar uw werk. U raakte gewond aan uw been, maar overleefde deze aanval. U bleef een jaar lang in ziekteverlof.

Eind 2015 keerde u terug naar uw dorp Yengija. In 2016 hervatte u uw werk voor de politie. U keerde terug naar het hoofdkantoor maar deed puur administratief werk.

Op 16 oktober 2017 vielen de sjiitische milities Kirkuk binnen en trokken de Koerdische autoriteiten zich terug uit de stad. U vertrok samen met uw gezin uit de regio en reisde naar het dorp Penjwin, in de provincie Sulejmaniyah, waar u familie had wonen.

Vanaf het moment dat de sjiitische milities controle hadden over Kirkuk, werden verschillende klachten tegen u ingediend en verschillende arrestatiebevelen op uw naam opgesteld. Zo verklaarde u dat Sjeik A., bij wiens arrestatie u betrokken zou zijn geweest in 2005, een klacht tegen u zou hebben ingediend. Er zou eveneens een klacht tegen u zijn ingediend omwille van het feit dat u tijdens uw werk voor de Amerikanen betrokken was bij het neerhalen van een sjiitische vlag bij een heiligdom. Verder zou uw ex-collega R.A. een klacht tegen u hebben ingediend. Hij zou u valselijk hebben beschuldigd van het feit dat u de sjiieten slecht zou hebben behandeld.

Ongeveer 15 à 20 dagen na uw vlucht naar Penjwin werd u door uw buurman gebeld. Hij vertelde u dat er wagens van Hashd Al Shabi waren langs geweest. Toen u uw broer belde om hier meer over te weten te komen, vertelde hij u dat het S.T. was die een huiszoeking had uitgevoerd samen met de milities.

U werd nadien eveneens telefonisch bedreigd door S.T.. Hij vroeg u een geldbedrag ter waarde van de apotheek en de medicatie die hij verloren had.

Op 18 juni 2018 vertrok u uit Suleymaniyah. De mukhtar zei dat hij uw naam niet aan de veiligheidsdiensten van Suleymaniyah had doorgegeven, zoals dat moet voor registratie indien u er langere tijd verblijft, maar dat hij dit wel zou moeten doen in de toekomst. U en uw gezin reisden met de wagen van Penjwin naar Erbil, waar jullie het vliegtuig naar Istanboel namen. Uw vrouw en kinderen bleven achter in Istanboel. Uzelf reisde met de boot tot in Griekenland. Met de wagen reisde u tot België.

U kwam aan in België op 27 augustus 2018 en diende een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 15 oktober 2018. Na uw vertrek kwamen er verschillende keren mensen van Hashd Al Shabi (HAS) langs bij uw ouders. Uw broer belde u telkens en waarschuwde u. Op 10 april 2019 ging Hashd Al Shabi opnieuw langs bij uw familie. Uw zus werd zwaar door hen aangepakt omdat ze tegen hen begon te schelden. HAS dacht op dat moment dat u nog steeds in Irak verbleef.

S.T. was u ondertussen niet vergeten en postte op verschillende ogenblikken foto's van u op Facebook, waarbij hij om uw whereabouts vroeg. Uw goede vriend F. bracht u hiervan op de hoogte.

Op 16 april 2019 deed S.T. opnieuw een Facebookpost waarin u vermeld werd. Met een nepaccount probeerde S.T. eveneens uw vrouw te benaderen en postte verschillende onfatsoenlijke dingen op het profiel van uw vrouw. U werd door uw schoonfamilie gebeld met de vraag van hun dochter te scheiden. Uw vrouw werd door haar familie onder druk gezet om terug naar Irak te keren.

Voor u vertrok uit Irak verkocht u uw Toyota Land Cruiser voor een bedrag van 48.000 USD. U liet de auto echter op uw naam staan. In september 2019 belde uw moeder u op en zei dat de familie van degene aan wie u uw auto had verkocht bij jullie was langs geweest. De auto zou in beslag zijn genomen door de politie en de koper wou zijn geld terug. Uw familie beschikt echter niet over dergelijk bedrag.

U kwam tevens van uw broer te weten dat er een vonnis bij verstek door de militaire rechtbank van Kirkuk werd uitgesproken in oktober 2019 omwille van voorgehouden wapendiefstal uit de opslagplaats van de Amerikanen.

Op 31 januari 2020 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep en legde ten tijde van de zitting verschillende bijkomende stukken neer: zes arrestatiebevelen met beëdigde vertaling en bewijzen van verzending op Whatsapp, de beëdigde vertaling van artikels 56, 431, 432 en 202 uit het Iraakse strafwetboek, een brief gericht aan de cel van de oproerpolitie in verband met de klacht die A.F.M. tegen u had ingediend, een document ter aanstelling van een onderzoekscommissie naar aanleiding van een klacht tegen u van A.F.M., een brief in verband met uw arrestatiebevel, een verblijfstitel van meneer M.A.N., één van uw ex-collega's die mee verantwoordelijk was voor de arrestatie van sjeik A., bedreigingen die u via Whatsapp en Messenger van S.T. ontving vergezeld van fotokopieën van arrestatiebevelen en uw paspoort, de Facebookprofielen van uw nicht en haar echtgenoot.

Op datum van 30 november 2020 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beoordeling van het CGVS.

Op 25 januari 2021 diende u voor de tweede maal een verzoek in bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van uw huidige verzoek verklaarde u dat uw ex-collega R.A. opnieuw een klacht tegen u had ingediend in 2020 in Erbil. Er zou tevens een arrestatiebevel tegen u zijn omdat u gedeserteerd bent. U werd bij verstek veroordeeld tot een opsluiting van zes maanden - een nieuw vonnis van 2020. U herhaalde dat Sjeik A. pas na 12 jaar klacht indiende tegen u omdat Kirkuk vroeger niet in de handen van de sjiiten was. U verklaarde dat er tussen de overheid in Erbil en de overheid in Bagdad nieuwe regels waren en zij samenwerkten. Beide overheden zouden mensen aan elkaar uitleveren na arrestatie. Verder zou u het politievoertuig waarmee u reed niet hebben terug gebracht toen u uit Irak vluchtte. U wordt er nu van beschuldigd dit voertuig te hebben gestolen. Uw vrouw en kinderen keerden terug naar het ouderlijke huis in december 2020. U verklaarde verder dat uw vader minderbedeeld zou zijn, waarmee u wilt aantonen dat u niet op de financiële steun van uw familie kunt rekenen.

Op 30 juni 2021 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk. Op 30 december 2021 liet u via mail weten dat uw dorpshoofd Ra.M.I.Z. door de politie bezocht werd op 20 december 2021 en dat hij over u werd ondervraagd.

Op 4 maart 2022 werd de beslissing van het CGVS door de RvV vernietigd omwille van de talrijke (nieuwe) documenten en omwille van de vaststelling dat enkele stukken zich niet in het administratief dossier bevonden en evenmin werden meegenomen in de bestreden beslissing.

In het kader van uw huidig verzoek tot internationale bescherming liggen op datum van de beslissing volgende documenten voor: brief van B.E.H. (voorzitter van het hof van beroep van Erbil) aan de voorzitter van het federale hof van beroep van Kirkuk, met in bijlage een arrestatiebevel (opgesteld op 15 juni 2020 door de onderzoeksrechter van Erbil) beide met vertaling, twee screenshots waaruit bleek dat uw broer u deze documenten had doorgemailed, een brief van het Ministerie van Binnenlandse Zaken die u reeds eerder had voorgelegd (opgesteld op 9 augustus 2018) met vertaling, , een foto van sjeik A., een werkkaart van uw vader, een rekening van uw vader, de bankkaart van uw vader, een document in verband met uw verdrijving uit Fallujah (met vertaling), een document in verband met uw werk dat bewijst dat u wapens mocht dragen, verschillende artikels in verband met de samenwerking tussen Erbil en Bagdad, één artikel in verband met rechter B.E.H., een ontvangstbewijs van uw dienstvoertuig, verschillende foto's van u, uw collega F., en het voertuig waarmee u reed, een screenshot van de wagen waarmee u reed, de werkbadge van uw collega F., een screenshot van de communicatie tussen u en uw collega F., een PV van de diefstal van uw GSM op 22 januari 2021, twee schriftelijke verklaringen van het dorpshef van Yengija, een screenshot waaruit blijkt hoe u deze documenten van het dorpshef heeft ontvangen, een document van de mokhtar van Yengija en een veralgemening van het arrestatiebevel, opgesteld op 2 januari 2022.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste verzoek tot internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd geacht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten. De weigeringsbeslissing van het CGVS werd middels een arrest bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De stukken die u neerlegde tijdens uw beroepsprocedure veranderde niets aan dit oordeel. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw eerste verzoek tot internationale bescherming verschillende asielmotieven heeft aangehaald, die allemaal ongeloofwaardig werden bevonden. U verklaarde tijdens uw eerste verzoek de sjitische milities te vrezen. Er zouden klachten tegen u zijn ingediend door Sjeik A., door uw ex-collega R.A. en door onbekenden omwille van het neerhalen van de sjitische vlag. U verklaarde eveneens het Iraakse gerecht te vrezen omwille van een (valse) beschuldiging van wapendiefstal. U zou vrezen voor de criminelen S.T. en H.A. omwille van uw werk. De door u aangehaalde vrees werd ongeloofwaardig geacht. De beoordeling die het CGVS hierover maakte, werd door de RvV bevestigd. Het feit dat u reeds tijdens uw eerste verzoek tot internationale bescherming ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zoveel verschillende asielmotieven doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid en maakt dat er niet zomaar geloof gehecht kan worden aan de verklaringen die u in het kader van uw tweede verzoek heeft afgelegd.

U verklaarde dat R.A. in 2020 opnieuw een klacht tegen u zou hebben ingediend (verklaringen MVA nr. 16). Er dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw eerste verzoek tot internationale bescherming reeds verklaarde dat R.A. een klacht tegen u had ingediend. Deze verklaringen werden toen ongeloofwaardig geacht en deze beoordeling werd door de RvV bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U legde in verband met de klacht van R.A. twee documenten voor, opgesteld op 25 juni 2020 en op 15 juni 2020 (document 1 A en 1B groene map). Uit de vertaling van deze documenten blijkt dat op 15 juni 2020 een arrestatiebevel werd opgesteld, waarin vermeld staat dat u gearresteerd mag worden omwille van een misdaad volgens nummer 430 van het Strafwetboek. Op 25 juni 2020 stuurde rechter B.I.H. een brief naar de voorzitters van het federale hof van beroep van Erbil waarin hij stelde dat een arrestatiebevel op uw naam werd opgesteld omwille van de klacht die neergelegd werd door A.F.M. volgens Artikel 430 van het Strafrecht. Deze documenten zijn slechts kopieën waardoor de authenticiteit ervan moeilijk na te gaan is. Deze documenten kunnen bovendien de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Irak met betrekking tot het verkrijgen van documenten wat dat de bewijswaarde van dit stuk verder relativeert. U legde eveneens een artikel (document 9 groene map) voor waaruit blijkt dat B.I.H., die de brief opgesteld op 25 juni 2020 ondertekende, daadwerkelijk rechter en voorzitter is van het Hof van Beroep in Erbil. Deze vaststelling verandert echter niets aan eerder gemaakte vaststellingen in verband met de geloofwaardigheid van uw problemen met R.A..

Omtrent sjeik A. herhaalde u dat hij pas na 12 jaar een klacht kon indienen omdat Kirkuk niet eerder in handen van de sjieten was. Pas wanneer de sjieten de controle hadden kon sjeik A. een klacht indienen (verklaringen MVA nr. 16). Verder legde u een foto neer (document 3 groene map) om aan te tonen dat sjeik A. echt is. Uit deze foto blijkt echter niet dat de afgebeelde persoon sjeik A. betreft, noch dat u betrokken was bij zijn arrestatie, of dat Sjeik A. een klacht tegen u zou hebben ingediend. Het feit dat u tijdens uw 2de verzoek tot internationale bescherming deze foto voorlegt verandert niets aan de vaststellingen die gedaan werden tijdens uw eerste verzoek tot internationale bescherming (met name dat uw verklaringen over sjeik A. uitermate vaag bleven en het weinig aannemelijk was dat deze 12 jaar na datum nog een klacht tegen u zou hebben ingediend). Deze beoordeling werd door de RvV bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek omtrent dit asielmotief louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Verder verklaarde u dat er een arrestatiebevel tegen u was omdat u gedeserteerd bent. U verklaarde: "Er zijn twee artikelen: ik ben zagezegd veroordeeld omdat ik gedeserteerd ben, maar het gaat niet over desertie maar over iets anders. Dat wil ik rechtzetten" U verwees hiermee naar een document dat u reeds eerder had voorgelegd ('document 2' in groene map, reeds eerder als 'stuk 8' in 'Aanvullende nota' dd. 16/10/2021). In de verklaringen die werden gedaan in de aanvullende nota omtrent dit document werd niets over desertie vermeld. De wetsartikels, met name artikel 432 en artikel 456 waarnaar verwezen wordt in dit document zeggen evenmin iets over desertie (zie 'stuk 4' 'Aanvullende nota' dd. 16/10/2021 voor een vertaling van deze artikels). Er kan dan ook niet ingezien worden wat u diende recht te zetten. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u dit document reeds voorlegde in het kader van uw beroepsprocedure en de RvV hier reeds een oordeel over velde – waardoor het bezwaarlijk als nieuw

element te beschouwen valt. Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan enige vrees in uw hoofde omwille van desertie – u haalde deze vervolgingsvrees immers pas aan in het kader van uw beroepsprocedure en niet eerder. Bovendien is uw asielrelaas niet geloofwaardig, waardoor het niet onredelijk is aan te nemen dat u uw werkzaamheden als politieagent wel degelijk op wettige wijze heeft beëindigd.

U verklaarde tijdens uw onderhoud op de DVZ eveneens: “Ik ben ook bij verstek veroordeeld voor zes maanden opsluiting. Het vonnis heb ik nog niet, maar mijn broer is aan het proberen het te bekomen. Dat is een nieuw vonnis van 2020” (verklaringen MVA nr. 16). U vertelde niet waarom u dan wel werd veroordeeld. Aangezien u tijdens uw eerste verzoek tot internationale bescherming uitgebreid de kans kreeg om uw verschillende asielmotieven uiteen te zetten en u ook tijdens uw onderhoud op de DVZ in het kader van uw tweede verzoek tot internationale bescherming de tijd werd gegeven de nieuwe elementen uit te leggen waarop u uw verzoek stoelde, kan er dan ook vanuit gegaan worden dat u de kans had om al de problemen die u in het verleden had gekend uit te leggen.

Hieruit volgt dat dit arrest logischerwijze zou kaderen in één van deze problematieken, waardoor het bezwaarlijk als een geloofwaardig nieuw element beschouwd kan worden.

U verklaarde verder dat u toen u werkzaam was voor de politie rondreed in een voertuig van de politie. Toen u vluchtte, liet u uw wagen achter, maar heeft u deze niet officieel terug gegeven. Nu zou u ervan beschuldigd worden het voertuig te hebben gestolen. U legde in dit verband een bewijs voor dat u de wagen heeft ontvangen (document 10 groene map), enkele foto's en een screenshot van u, uw collega F. en van het dienstvoertuig dat u gebruikte (document 11, 13 groene map) en een werkbadge van een collega (document 14 groene map) (verklaringen MVA nr. 18). U legde eveneens een screenshot voor van communicatie tussen u en F. (vermoedelijk uw collega) (document 15 groene map). Aan dit asielelement kan evenmin enig geloof gehecht worden. Om te beginnen lijkt het weinig aannemelijk dat u pas ten tijde van uw tweede verzoek tot internationale bescherming op 19 februari 2021 voor de eerste maal dit motief opwerpt. U ben immers reeds sinds 18 juni 2018 uit Irak weg en zou nog eerder met uw werk voor de politie zijn gestopt. Het is niet geloofwaardig dat u nu pas van diefstal van uw wagen zou worden beschuldigd, noch dat u dit nu pas te weten zou zijn gekomen. U verklaarde immers nog contact te hebben met uw broer en collega's (verklaringen MVA nr. 18) waaronder met F., die eveneens bij de politie werkte (CGVS dd. 19/04/2019 p. 3, CGVS dd. 08/11/2019 p. 5, zie 'Aanvullende nota' dd. 16/10/2020 p. 2, 3). Wanneer u gevraagd werd waarom u het document niet eerder had voorgelegd, verklaarde u daarenboven dat uw assistent het ging doorsturen naar de advocaat, maar dat de advocaat het niet heeft voorgelegd in de rechtbank. Hieruit blijkt dan ook dat u wel eerder op de hoogte was van deze beschuldiging. De vaststelling dat u hier niets over vermeldde tijdens uw beroepsprocedure doet afbreuk aan de geloofwaardigheid hiervan. De verklaring dat uw advocaat zou hebben nagelaten het document voor te leggen in de rechtbank is bovendien een blote bewering die u op geen enkele manier kan staven. Voorts dient opgemerkt te worden dat uw asielrelaas ongeloofwaardig is, zodat het niet onredelijk is aan te nemen dat u uw werkzaamheden als politieagent wel degelijk op wettelijke wijze heeft beëindigd – en er dan ook verwacht kan worden dat u de wagen waarmee u rondreed zou hebben ingeleverd. De andere door u neergelegde documenten werpen geen ander licht op voorgaande appreciatie.

Zo legde u nog een document neer waaruit moet blijken dat uw familie indertijd naar Fallujah werd verdreven (document 7 groene map). U verklaarde dat u dit document voorlegde omdat u nooit een goed leven had gekend in Irak. U wilde bewijzen dat u altijd werd verdreven en nooit een vaste plek had gehad (verklaringen MVA nr. 18). In de mail die naar het CGVS gestuurd werd op datum van 31 maart 2021 voegde u aan uw verklaringen toe dat uw familie van 1992 tot 2003 in Fallujah woonde. Toen jullie naar Fallujah verhuisden, werden jullie door de burgers als 'Sadamisten' beschouwd. Saddam Hussein was echter de reden waarom u vertrok om in Fallujah te gaan wonen. Daarenboven beschouwden de Koerden jullie als Arabieren omdat jullie vluchtten. Er dient opgemerkt te worden dat er geen twijfel geplaatst wordt bij de verdrijving van u en uw familie naar Fallujah in het verleden. U haalde dit feit reeds aan in het kader van uw eerste verzoek, waardoor het bezwaarlijk als een nieuw element beschouwd kan worden. Er werd reeds in het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming geoordeeld dat u geen actuele vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade kon aantonen omwille van uw verdrijving. Het feit dat u dit document voorlegt en deze bijkomende verklaringen overmaakt, verandert dan ook niets aan voorgaande appreciatie.

Het document in verband met uw wapendracht (document 8 groene map) bewijst volgens u dat u uw werk hebt gedaan, dat u een vergunning had om een geweer te dragen en dat u hebt samen gewerkt met R.A..

Het feit dat u kan aantonen dat u hebt samen gewerkt met R.A., wilt echter niet zeggen dat u eveneens problemen met hem gehad zou hebben. Dit document vormt aldus geen bewijs van uw voorgehouden problemen.

U legde eveneens een bewijs voor van de mokhtar van uw dorp Yengija. Deze bevestigt dat u in het dorp verbleef en thans naar een onbekende plaats vertrok. Het CGVS plaatst geen twijfel bij uw herkomst uit Yengija, noch bij uw vertrek uit Irak. Het document zegt echter niets over de reden van uw vertrek, noch over uw vrees bij terugkeer.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, en dit voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van

herkomst kan onttrekken door zich in Noord-Irak te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de eerder genoemde **UNHCR International Protection Considerations van mei 2019**; en het document **UNHCR, Iraq: Country of Origin Information on Access and Residency Requirements in Iraq - Ability of Persons Originating from Formerly ISIS-Held or Conflict-Affected Areas to Legally Access and Remain in Proposed Areas of Relocation (januari 2021)**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/country,,UNHCR,,IRQ,,5ffc243b4.0.html> of <http://www.refworld.org>), blijkt enerzijds dat de Koerdische Autonome Regio (KAR) niet alleen over de weg maar ook met het vliegtuig bereikbaar is; en anderzijds dat vestiging er mogelijk is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat Irakezen, ook zij die afkomstig zijn uit gebieden die onder controle hebben gestaan van ISIS of door een gewapend conflict getroffen zijn, de KAR vrij kunnen binnenkomen. De Koerdische veiligheidsdiensten houden een veiligheidscontrole bij binnenkomst in de KAR. Etnische Koerden afkomstig uit andere streken van Irak, kunnen zich voorts over het algemeen vestigen in de KAR. Zij hebben hiervoor geen sponsor nodig noch is een residency permit vereist.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de **COI Focus Irak** -

Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation>, of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidsperoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de Koerdische Autonome Regio actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de Koerdische Autonome Regio. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De RVV oordeelde reeds in het kader van uw vorig verzoek dat een intern vluchtalternatief naar de KAR in uw geval veilig en redelijk is.

In dit verband legde u enkele artikels neer die uitgegeven waren in het najaar van 2020 op de website van All Iraq News en Zagros News (document 9 groene map).

Uzelf verklaarde hieromtrent dat er nieuwe regels waren en de overheden in Erbil en Bagdad samenwerken om mensen aan elkaar uit te leveren na arrestatie (verklaringen MVA nr. 18). De vertaling van deze artikels bevestigen uw verklaringen. In verband hiermee dient echter opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de verschillende elementen die u aanhaalde om uw beweerde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar Irak te staven. U kon en kunt niet aantonen dat u gezocht zou worden door de Iraakse autoriteiten of dat er arrestatiebevelen tegen u zouden lopen. Er wordt dan ook niet ingezien hoe dit akkoord tussen de twee overheden een belemmering zou vormen voor uw terugkeer naar de Koerdische Autonome Regio en uw verder verblijf daar.

U legde tijdens uw tweede verzoek tot internationale bescherming de bankkaart, werkkaart en een rekening van uw vader voor. Deze documenten zouden aantonen dat uw vader kuisman op een school is. U wilt met deze documenten bewijzen dat uw vader minderbedeeld is (verklaringen MVA nr. 18). De RVV oordeelde reeds in het kader van uw vorig verzoek dat een intern vluchtalternatief naar de KAR in uw geval veilig en redelijk is. Deze documenten vormen daarenboven geen bewijs voor het feit dat uw vader deze job zou doen omdat hij geen andere inkomsten heeft, noch blijken uit deze documenten al de financiële middelen van uw vader. De verklaringen omtrent uw vader doen daarenboven geen afbreuk aan eerder gemaakte vaststellingen, met name dat uw broer werkzaam is als chauffeur en dat uw neef langs vaderszijde nog steeds als rechter werkzaam is in Kirkuk, waardoor er dan ook vanuit gegaan kan worden dat uw familie in staat zou zijn om financieel bij te springen.

Volledigheidshalve kan nog worden verwezen naar de beoordeling door het CGVS van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, die is gewijzigd sinds uw vorig verzoek.

In een aanvullende mail, verzonden op 30 december 2021 verklaarde u dat Ra.M.I.Z., het dorpshoofd van Yengija door de politie werd bezocht op 20 december 2021. R. werd ondervraagd over u. R. bracht uw moeder hiervan op de hoogte, die vervolgens u informeerde. U legde twee documenten voor in verband met deze gebeurtenis, opgesteld op 21 december 2021 (documenten 17 groene map). U vertelde in uw aanvullende mail niet waarom de politie bij u thuis langs kwam. U legde voordien echter verschillende arrestatiebevelen neer die gedateerd waren vóór dit bezoek van de politie. U haalde in uw aanvullende mail evenmin nieuwe redenen aan waarom u al dan niet door de politie zou worden gezocht. Er kan dan ook verwacht worden dat het bezoek van de politie kadert in de eerder door u beschreven problematieken. Zoals reeds eerder werd besproken kan er geen geloof gehecht worden aan de verschillende problemen die aan de basis zouden liggen van deze arrestatiebevelen. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze een ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Irak met betrekking tot het verkrijgen van documenten wat dat de bewijswaarde van de stukken verder relativeert.

Op 6 januari 2022 stuurde u via mail een document betreffende de 'veralgemening' van het arrestatie- en opsporingsbevel (document 19 groene map). Dit document werd opgesteld op 2 januari 2022 en is gericht aan het directoraat van juridische zaken en interventies. Hierin wordt verwezen naar een arrestatiebevel volgens artikel 456/1/A van het strafrecht. In één van de arrestatiebevelen die u reeds voorlegde in het kader van uw eerste aanvraag (document 2 groene map) werd eveneens verwezen naar Artikel 456, waardoor aangenomen kan worden dat dit document verder bouwt op één van de problematieken die u reeds eerder hebt aangehaald. Opnieuw dient opgemerkt te worden dat dit document niet voldoende bewijskracht heeft voor het aantonen van uw gegronde vrees voor vervolging, omwille van de ongeloofwaardige verklaringen die u in het verleden heeft afgelegd.

Het proces-verbaal (document 16 groene map) toont aan dat u de diefstal van uw Iphone XS Max Gold op 22 februari 2021 bij de politie bent gaan aangeven. U verklaarde dat uw Iphone gestolen werd en u hierdoor geen 'ontvangstbewijs' kon voorleggen van het formulier dat jullie verdrijving uit Fallujah aantoonst (zie aanvullende mail dd. 12/02/2021). Het document in verband met jullie verdrijving uit Fallujah (document 7 groene map) werd reeds eerder besproken en verandert niets aan voorgaande vaststellingen. Een bewijs over hoe en wanneer u dit document heeft ontvangen, zou hier dan ook niets aan veranderen. U legde eveneens enkele documenten (screenshots) voor (document 12 en 18 groene map), waaruit blijkt hoe en wanneer u de documenten van uw dorpshoofd (document 17 groene map) en

het arrestatiebevel (document 1 groene map) heeft ontvangen. Deze screenshots zeggen echter niets over de authenticiteit van deze documenten, waardoor zij dan ook geen ander licht schijnen op voorgaande vaststellingen.

U haalde eveneens aan dat u in Suleymaniyah geen bescherming krijgt omdat u niet voor een partij die daar regeert had gewerkt. U beweerde dat de regering in Erbil nog slechter was dan die van Saddam Hoessein (verklaringen MVA nr. 16).

In verband met de veiligheidssituatie en socio-economische omstandigheden in de Koerdische Autonome Regio dient verwezen te worden naar volgende paragrafen.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Irak van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-irak-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk te worden beoordeeld. Dit gebied omvat vier districten: Kirkuk, Dibis, Hawija, Daquq.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van janurari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Kirkuk is van groot strategisch en economisch belang vanwege de aanwezige olievoorraden in de regio. De algemene situatie wordt in grote mate bepaald door de verhoudingen tussen de Iraakse centrale overheid en de Koerdische overheid, die intern ook verdeeld is door een politiek geschil over de provincie tussen de Patriotic Union of Kurdistan (PUK) en de Kurdish Democratic Party (KDP). De provinciehoofdstad Kirkuk en de regio's die grenzen aan de Koerdische Autonome Regio (KAR) zijn zogenoemde betwiste gebieden. Hoewel de Iraakse overheid sinds oktober 2017, na het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum, de controle claimt over het volledige territorium van de provincie is de werkelijke situatie complexer. De Iraqi Security Forces (ISF), Koerdische veiligheidsdiensten, de Popular Mobilization Forces (PMF) en hieraan gelieerde lokale milities zijn allen aanwezig in de provincie. De versnippering van veiligheidsactoren, een gebrekkige samenwerking en een onduidelijke taakverdeling hebben een negatieve impact op de stabiliteit in de regio. Verschillende etnisch-religieuze groepen ondervinden discriminatie en in enkele gevallen geweld door de overheidstroepen, in het bijzonder door de overwegend sjiiitische PMF. Sommige veiligheidsactoren profiteren van deze situatie en ontwikkelen criminele activiteiten zoals oliesmokkel en afpersing. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

De veiligheidssituatie in de Centraal-Iraakse provincies, waartoe de provincie Kirkuk behoort, werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS).

Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. ISIS voert nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De gebrekkige coördinatie tussen de Iraakse en Koerdische overheid in de ordehandhaving zorgt er voor dat ISIS een zekere mate van handelingsvrijheid heeft. In de provincie vinden dan ook antiterreuroperaties en luchtbombardementen door de internationale coalitie en de Iraakse luchtmacht plaats. ISIS streeft er naar het staatsgezag te ondermijnen door middel van guerrillatactieken. De organisatie voert voornamelijk gerichte aanvallen uit op de ISF en de PMF, waarbij echter ook burgerslachtoffers kunnen vallen. Gerichte aanvallen op burgers nemen hoofdzakelijk de vorm aan van (moord)aanslagen of kidnappings waarbij voornamelijk gemeenschapsleiders en burgers die samenwerken met de overheid geviséerd worden. Andere vormen van geweld door ISIS waaraan de plattelandsbevolking kan worden blootgesteld, zijn afpersing, aanvallen op dorpen, overvallen en het in brand steken van velden. Verder richtte ISIS zijn aanvallen op essentiële infrastructuur. De acties van ISIS hebben geleid tot de evacuatie van verscheidene rurale dorpen.

Het aantal veiligheidsincidenten in Kirkuk nam na een daling in de tweede helft van 2020 weer toe in 2021. Dit is voornamelijk te wijten aan het R.offensief van ISIS dat evenwel kleinschaliger was dan dat van 2020. Het totale aantal veiligheidsincidenten is globaal gesproken gestabiliseerd en op een relatief laag niveau. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat in de eerste tien maanden van 2021 het gros van de dodelijke slachtoffers onder de strijdende partijen te tellen valt en dat het aandeel burgerslachtoffers zeer beperkt is.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De totale terugkeerratio van IDP's uit de provincie Kirkuk bedroeg in september 2021 82%, ongeveer 350.000 terugkeerders. 23 134 inwoners afkomstig uit de provincie Kirkuk zijn nog steeds

ontheemd. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren. De aanwezigheid van lokale milities kan een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Kirkuk afkomstig Iraakse verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er nog op dat uit de voormelde Country Guidance Note blijkt dat ook EASO van oordeel is dat de situatie in de provincie Kirkuk niet van dien aard is dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15(c) van de herschikte Kwalificatierichtlijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoeker de appreciatiefout en schending aan van:

“• de artikelen 48/3 tot 48/7 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
• het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“1) Voorafgaand

In de bestreden beslissing gaat het CGVS aan voorbij het feit dat het CGVS zelfs de aangestelde instantie is die bevoegd is voor het onderzoeken van (volgende) verzoeken om internationale bescherming.

DVZ is enkel bevoegd om de nieuwe elementen te ontvangen en door te sturen naar het CGVS (51/8 Vw). DVZ moet geen bijkomende vraag stellen, en het komt aan het CGVS toe om de nieuwe aanvraag te onderzoeken, en verzoeker ten die einde bijkomende informatie aan te vragen of hem uit te nodigen voor een gehoor.

Op het CGVS rust een medewerkingsplicht en zorgvuldigheidsplicht, waaruit vloeit dat het aan het CGVS toekomt om alle informatie en documenten grondig te analyseren.

Het CGVS mag zich niet beperken tot het vaststellen dat verzoeker niet alle (voor het CGVS) nuttige informatie spontaan heeft laten gelden bij DVZ : DVZ is niet bevoegd voor het onderzoeken van de asielaanvraag en voor het verzamelen van alle informatie met betrekking tot de nieuwe asiel aanvraag.

Deze bevoegdheid komt aan het CGVS toe, in samenwerking met de asielzoeker. De Commissaris-generaal CGVS mag dus niet worden bijgetreden waar hij motiveert (eigen onderstreping) : [...]

Het CGVS mag zich niet baseren op veronderstellingen, en mag zich niet beperken tot de spontane declaraties van verzoeker en het interview bij DVZ om over de nieuwe documenten te oordelen. Als er informatie ontbreekt om het dossier op grondige en zorgvuldige wijze te analyseren, dient het CGVS daarover bijkomende informatie vragen.

De motivering van de bestreden beslissing is ook gebaseerd op een miskennis van deze plichten die op het CGVS rusten en van artikel 57/6/2 Vw daar de analyse niet afdoende is en komt neer op een verwijzing naar de eerder gemaakte beoordeling : [...]

De volgende motivering is in die opzichte niet passend : "Hieruit volgt dat dit arrest logischerwijze zou kaderen in één van deze problematieken, waardoor het bezwaarlijk als een geloofwaardig nieuw element beschouwd kan worden."

Verzoeker is bijgevolg van mening dat de bestreden beslissing vernietigd dient te worden zodat er een passende analyse van alle documenten wordt gemaakt door het CGVS.

2) Erkenning als vluchteling

Zou verzoeker terugkeren naar Irak in het algemeen, of Noord-Irak of de provincie Kirkuk in het bijzonder, vreest hij ontvoerd, mishandeld of gedood te worden. Verwerende partij heeft onvoldoende motieven naar voren gebracht om de nieuwe asielaanvraag als onontvankelijk te beschouwen (2.2.) en heeft geen voldoende rekening gehouden met alle stukken die neergelegd werden door verzoeker noch zijn medewerkingsplicht, en zij heeft geen voldoende beoordeling (in samenwerking met verzoeker) gemaakt (2.1.).

In geval van terugkeer naar Irak vreest verzoeker te worden vervolgd door diverse actoren en om verschillende redenen. Zo vreest hij de Sjiitische milities omwille van zijn werk voor de Amerikanen, vreest hij het Iraakse gerecht omwille van de valse beschuldiging van wapendiefstal en vreest hij enkele criminele figuren omwille van zijn werk bij de politie en het neerhalen van de Sjiitische vlag.

2.1. Aanzienlijk aantal van overlegde documenten door verzoeker (medewerkingsplicht)

Verzoeker heeft zijn plicht van medewerking vervuld, door "alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen" (art. 48/6, §1 VW).

Zie de verzameling en compilatie van alle stukken die hij neergelegd heeft, in het kader van zijn eerste en zijn tweede (huidige) asielverzoeken (stuk 3) : [...]

Daar verzoeker zijn medewerkingsplicht heeft vervuld en alle moeite heeft gedaan om zo snel mogelijk en zo veel mogelijk elementen te bezorgen ter staving van zijn asielaanvraag, heeft verwerende partij haar plicht tot medewerking en beoordeling in samenwerking met de verzoeker niet vervuld (art. 48/6, §1, VW).

Verzoeker heeft ook verklaringen gemaakt die in lijn staan met de door hem neergelegde documenten. In de bestreden beslissing voert verwerende partij geen voldoende analyse en zij geeft geen voldoende motivering over deze elementen. Ze beschouwt ze nooit samen, en scheidt ze om ze gemakkelijker te kunnen verwerpen.

Vervolgens gebruikt zij stereotiepe argumenten, bijvoorbeeld dat deze documenten gemakkelijk te vervalsen zijn, of dat zij een voortzetting vormen van de eerste asielaanvraag (zie ook infra, punt 1.2.). Het valt te betreuren dat de analyse van documenten door een asielinstantie op deze manier plaatsvindt, terwijl de asielzoeker probeert mee te werken en (zoveel) documenten overlegt in verband met zijn verklaringen.

Anders dan het CGVS concludeert, moeten het asielverhaal van verzoeker, zijn coherente en gedetailleerde verklaringen, samen met de door hem overgelegde documenten, tot de conclusie leiden dat hij een reële nood aan bescherming heeft.

Op basis hiervan moet verzoeker als vluchteling erkend worden, conform artikel 48/3 VW, of moet de bestreden beslissing ten minste vernietigd worden om een reële en appreciatie in concreto uit te voeren.

2.2. Geen geldige redenen om verzoekers aanvraag te verwerpen

Verwerende partij heeft onvoldoende en niet relevante motieven naar voren gebracht om de nieuwe asielaanvraag als onontvankelijk te beschouwen. Elke kritiek geformuleerd door verwerende partij in haar beslissing wordt hier betwist:

- Over de nieuwe klacht van R.A. in 2020

Zelfs betreft verzoekers problemen met R.A. een "oude problematiek" (i.e. een problematiek die al naar voren werd gebracht tijdens zijn eerste asielaanvraag) moet worden onderstreept dat de klacht van R.A. in 2020 een recent element is die het onderwerp van een zorgvuldige analyse moest maken. Het kon niet "zomaar" worden "verworpen" door het CGVS op basis van het feit dat deze element in "het verlengde" ligt "van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd".

Dat is precies de bedoeling van de nieuwe asielaanvraag: elementen worden neergelegd die de geloofwaardigheid van een asielaanvrager kunnen recht maken.

In casu heeft verzoeker twee arrestatiebevelen neergelegd, opgesteld op 15 juni 2020 en 25 juni 2020. De twee documenten werden geanalyseerd om te zeggen dat ze "slechts kopieën" zijn "waardoor de authenticiteit ervan moeilijk na te gaan is".

Verwerende partij doet hier gestereotypeerde overwegingen gelden ("slechts kopieën", "waardoor de authenticiteit ervan moeilijk na te gaan is", en "blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Irak met betrekking tot het verkrijgen van documenten wat dat de bewijswaarde van dit stuk verder relativeert") maar toont niet aan dat de kopieën van verzoeker in casu vervalsingen zijn.

In een arrest RvV nr. 200.890 dd. 08.03.2018 betreffende een Irakese persoon en de vervalsing van documenten in het land, merkt de RvV erop dat "il ne peut être conclu de manière automatique à leur caractère frauduleux" (punt 8.2. van het arrest).

Verwerende partij heeft dus foutief snelle conclusies getrokken in verband met de neergelegde documenten en er moet een zekere bewijswaarde worden besteden aan deze documenten, die de vrees voor vervolgingen van verzoeker bewijzen.

Verzoeker heeft ook een artikel neergelegd waaruit blijkt dat B.I.H. daadwerkelijk rechter en voorzitter is van het Hof van beroep in Erbil (die is dezelfde persoon die de twee arrestatiebevelen heeft getekend of geleverd). Het CGVS erkent dit elementen maar stelt gewoon vast dat "deze vaststelling verandert echter niets aan eerder gemaakte vaststellingen in verband met de geloofwaardigheid van [verzoekers] problemen met R.A.".

- Over de sjeik A.

Verzoeker legde een foto de van de sjeik A. neer. Zijn intentie was om het CGVS de nodige informatie te geven zodat de asielinstantie de verdere, nodige "controles", zou kunnen doen omtrent de sjeik A..

Zoals uitgelegd tijdens zijn interview bij de DVZ, heeft verzoeker de foto uit Google genomen: [...]

Het CGVS stelt onder andere vast dat "uit deze foto blijkt echter niet dat de afgebeelde persoon sjeik A. betreft", terwijl de asielinstantie over alle informatie beschikte om de nodige verificaties te doen. Verwerende partij verklaard ook dat dit in het verlengde ligt van de eerste asielaanvraag die verworpen werd. Het CGVS heeft niet eens geprobeerd een zorgvuldige analyse uit te voeren van dergelijke element, in tegenstelling tot artikel 48/6, §1, Vw.

Hoewel dit beeld op zich niet bewijst dat verzoeker betrokken was bij zijn arrestatie of dat de sjeik een klacht tegen hem heeft ingediend, is het wel een begin van bewijs dat verwerende partij niet zomaar kon verwerpen.

- Over de desertie van verzoeker en de wetsartikels

Verzoeker is verbaasd dat zijn verklaringen niet werden genoteerd bij de DVZ: hij heeft uitleggingen gegeven in verband met de wetsartikels : die betreffen inderdaad niet zijn desertie, maar wel zijn (valse) beschuldiging wegens chanteren.

Hoewel had verzoeker deze uitlegging niet gemaakt voor de DVZ, heeft hij wel uitgelegd dat hij de inhoud van de document wou "rechtzetten" en dat het niet zijn desertie betreft: [...]

Het CGVS had meer vragen moet stellen aan verzoeker, had het zijn verklaringen niet begrepen, om zeker te maken dat de document in de aangepaste context kan geplaatst worden, quod non in casu.

Dus was verzoeker, enerzijds, beschuldigd met desertie, maar hij was ook, anderzijds, beschuldigd met chantage.

- *Over veroordeling bij verstek van verzoeker*

De veroordeling betreft verzoekers desertie. Noch verzoeker noch zijn broer hebben de inhoud van het vonnis kunnen lezen/zien, maar verzoekers broer werd op de hoogte gebracht van de hoofdreden van dat vonnis, dat is desertie.

Opnieuw moet er opgemerkt worden dat het CGVS meer vragen had moet stellen aan verzoeker, had het zijn verklaringen onvoldoende geacht, quod non in casu.

- *Over verzoekers voertuig bij de politie*

Verzoeker heeft zijn beschuldiging van diefstal van de auto later gehoord, via zijn vriend en ex-collega F. (of "F.").

Tijdens zijn eerste asielaanvraag had hij de informatie niet verkregen, want F. zichzelf heeft de informatie pas later gehoord. F. heeft "per ongeluk" politieagenten horen praten, op de politiekantoor, over het feit dat verzoeker beschuldigd werd van diefstal van de voertuig die hij nooit officieel had teruggebracht.

Verzoeker legt uit dat deze valse beschuldiging geformuleerd wordt om verzoeker te kunnen arresteren en hem te kunnen veroordelen.

Hij heeft opnieuw zoveel elementen naar voor gebracht, om zijn woorden te ondersteunen: onder andere een communicatie tussen verzoeker en F..

Verwerende partij vermeldt wel de elementen die verzoeker heeft voorgelegd, maar analyseert ze niet in concreto. Zij stelt dat geen geloof kan worden gehecht aan dit asielelement.

- *Over de verdrijving van verzoekers gezin naar Fallujah*

Het CGVS betwist dit element niet maar verklaart dat dit feit al aangehaald werd in het kader van het eerste asielverzoek zodat het niet als nieuw element beschouwd kan worden.

Hoewel dit reeds in het eerste asielverzoek was vermeld, heeft verzoeker aanvullende (nieuwe) toelichtingen verstrekt. Hij beroept zich op deze situatie omdat zij deel uitmaakt van verzoekers profiel en de gebeurtenissen die hij in het verleden heeft meegemaakt en die verleden vervolgingen vormen in de zin van artikel 48/7 VV.

Verwerende partij heeft verzoekers zaak niet in haar noch als een geheel geanalyseerd.

- *Over het document in verband met verzoekers wapendracht*

Verzoeker heeft deze document neergelegd om te tonen dat hij met R.A. heeft gewerkt en dat wat hij tot nu toe heeft verteld, de waarheid is.

Verzoeker wenst de nadruk te leggen op het feit dat hij altijd bereid is (geweest) om alle informatie en elementen te geven die zijn asielrelaas staven. Hij heeft altijd proberen zijn medewerkingsplicht te vervullen.

Opnieuw doet verwerende partij een gedeeltelijke lezing van de situatie: volgens haar bewijst dit dat verzoeker zijn werk heeft gedaan, dat hij een vergunning had om een geweer te dragen en dat hij samengewerkt heeft met R.A., maar dat het niet wil zeggen dat hij eveneens problemen met hem zou hebben gehad.

Laat ons ook herinneren dat verzoeker twee arrestatiebevel heeft neergelegd (zie supra) die een band houden met de klacht ingediend door R.A..

- *Over het attest van de mukhtar van het dorp Yengija*

Hier verklaart het CGVS dat dit element bevestigt dat verzoeker in het dorp verbleef en naar een onbekende plaats vertrok. Het CGVS plaats geen twijfel bij verzoekers herkomst uit Yengija noch bij zijn vertrek uit Irak, maar het document zegt niets over de reden van verzoekers vertrek noch over zijn vrees bij terugkeer.

Waarom wordt dit document als authentiek en waar beschouwd door het CGVS, terwijl het ook een kopie is ? Indien aan dit door de mukhtar afgegeven document bewijskracht moet worden toegekend, moet dat ook gelden voor het andere document dat de mukhtar tegelijkertijd aan verzoekers moeder heeft afgegeven, te weten het document betreffende de veralgemening van het arrestatie- en opsporingsbevel tegen verzoeker (verwezen als stuk 77 in de bijlage 3).

2.3. Conclusie

Om als vluchteling erkend te worden, moet de asielzoeker bewijzen het bestaan van :

- (1) Een vrees;
- (2) Die gegrond is;
- (3) Van vervolging;
- (4) Wegens een van de 5 motieven;
- (5) Zonder bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit.

Uit de verklaringen van verzoekende partij lijkt het dat verzoeker aan die voorwaarden voldoet:

- (1) Hij vreest, als hij naar zijn land van herkomst zou moeten terugkeren, ontvoerd, gedetineerd, mishandeld of gedood te worden door de overheden, de Sjiiitische milities, en criminele figuren;
- (2) Deze vrees is gegrond aangezien verzoeker voor de Amerikanen heeft gewerkt, en hij werd al het slachtoffer van vervolgingen in het verleden (art. 48/7 VW);
- (3) De vervolgingen die gevreesd zijn, zijn de dood, de detentie, en onmenselijke of ontorende handelingen;
- (4) Die zijn wegens het feit dat hij beschouwd wordt als tegenstander van de politieke macht (politieke redenen);
- (5) Verzoeker vreest vervolgingen door de overheden, de milities en criminele figuren en kan de bescherming van zijn land daarvoor niet krijgen gezien de huidige situatie in het land;

Verzoekende partij heeft alles geprobeerd om documenten neer te leggen en haar relaas te ondersteunen [supra].

Verzoekende partij werd al het slachtoffer van vervolgingen (bedreigingen, arrestatie, detentie,...). De artikelen 48/6 en 48/7 Vw zijn dus van toepassing in deze zaak.

Verzoeker moet als vluchteling erkend worden.

3) Toekenning van de subsidiaire bescherming (Noord-Irak en Kirkuk)

Zou verzoeker niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komen omdat er geen gegronde vrees zou zijn voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging -quod non-, dan moet verzoeker kunnen genieten van artikel 48/4 VW en de subsidiaire bescherming.

Het CGVS meent in eerste instantie dat verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot Noord-Irak, waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Volgens verwerende partij is er actueel voor burgers in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) VW, en verzoeker maakt niet aannemelijk dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

In tweede instantie stelt het CGVS vast dat er rekening moet worden gehouden met de actuele situatie in de provincie Kirkuk (gebied waarvan verzoeker afkomstig is). Hier meent het CGVS dat de situatie in de provincie niet van dien aard is dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade; er moeten persoonlijke omstandigheden bestaan omtrent de verzoeker om internationale bescherming toegekend te worden.

Verzoekende partij vindt het tegenstrijdig dat het CGVS aan de ene kant over een veilig intern vestigingsalternatief in Noord-Irak spreekt in het geval van verzoeker, maar aan de andere kant toch de veiligheidssituatie in de provincie van Kirkuk analyseert.

Bovendien bestaan er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat, wanneer verzoeker naar Noord-Irak of zijn regio van herkomst (Kirkuk) zou moeten terugkeren, hij een reëel risico zal lopen op ernstige schade zoals bepaald in 48/4, paragraaf 2, c), VW (des te meer omwille van persoonlijke omstandigheden) en zal zich niet onder de bescherming van dat land kunnen stellen.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert beschikt verzoeker over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan (en dat hij een bijzonder profiel heeft) die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in deze regio's.

• Over de Koerdische Autonome Regio (Noord-Irak)

Hieromtrent leest men, als recente informatie, bijvoorbeeld op de website van de Belgische Ministerie van de Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking (pagina – laatst bijgewerkt op 01.09.2022 - beschikbaar op [...])

En nog op de website van de Zwitserse ambassade (pagina - geldig op 12.10.2022 - beschikbaar op [...])

In het verslag "COI Focus, Irak Veiligheidssituatie, 24 november 2021 (update)", beschikbaar op [...]

En voor een overzicht van veiligheidsincidenten in de KAR van januari tot september 2021 met dodelijke burgerlachtoffers, zie pg. 72 e.v. van het rapport.

In het EASO-rapport, "Iraq Key Socio-economic Indicators for Baghdad, Basrah and Sulaymaniyah", november 2021, beschikbaar op [...]

- Over Kirkuk

In het recente EUAA-verslag over "Iraq, Security Situation" van januari 2022 [...]

Het COI Focus, "Irak Veiligheidssituatie, 24 november 2021 (update)", luidt als volgt, pg. 89-90: [...]

Eind 2021 waren er nog heel veel aanvallen in verschillende regio's van Irak, zoals in Kirkuk (zie informatie op de website van de Franse regering, beschikbaar op [...]).

En in een artikel van 'Le Courrier international' dd. 06.05.2021 [...]

Naast de algemene onveiligheidssituatie in de regio's van de KAR en van Kirkuk, bestaan er ook verschillende individuele elementen/omstandigheden in hoofde van verzoeker die de risico's tot vervolging en/of ernstige schade voor hem verhogen: zijn familie en hem werden uit Yengija verdreven omwille van de Arabiseringspolitiek van Saddam Hoessein (verzoekers vader werd trouwens door Saddam Hoessein veroordeeld tot een celstraf van drie jaar); en hij werkte voor de Amerikanen en dan voor de Iraakse politie; en zoals zelfs erkend door het CGVS, bestaat er een samenwerking tussen de autoriteiten van Erbil en de autoriteiten van Bagdad om mensen aan elkaar uit te leveren na arrestatie.

Verzoeker zal zich dus niet veilig in de KAR kunnen vestigen, noch zal hij terug kunnen keren naar zijn regio van herkomst (Kirkuk).

Op basis van deze informatie moet verzoeker de subsidiaire bescherming toegekend worden, conform artikel 48/4 VW, of moet de bestreden beslissing ten minste vernietigd worden."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "3. *Compilatie van stukken gemaakt bij aanvullende nota op 17 januari 2022*".

2.3. Bij aanvullende nota van 8 mei 2023 voegt verzoeker volgende stukken:

"1. *Een video beschikbaar op (waarvan een screenshot in bijlage, stuk 1), [...]*

2. *Een transcriptie van de bovengenoemde video met een beëdigde vertaling ervan in het Nederlands (stuk 2),*

3. *Een transcriptie van de Arabische presentatietekst bij de bovengenoemde video, en een beëdigde vertaling in het Frans (vergezeld van een vrije vertaling naar het Nederlands) (stuk 3),*

4. *Een screenshot met een foto van verzoekers vader (gepost op "Facebook" door H.K.M., een nicht van verzoeker langs vaderkant) (stuk 4)."*

Beoordeling

3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land

van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

5. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Te dezen kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, C-921/19 (verder: HvJ 10 juni 2021)) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, randnr. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek aan een voorafgaand onderzoek onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, randnr. 44). Verder wordt elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming is overgelegd, beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening dient te worden gehouden overeenkomstig artikel 4, lid 1, van richtlijn 2011/95/EU (HvJ 10 juni 2021, randnr. 44). De beoordeling van de bewijzen die worden overgelegd ter staving van een verzoek om internationale bescherming mag niet verschillend zijn naargelang het gaat

om een eerste verzoek of een volgend verzoek. De asielinstanties zijn gehouden samen te werken met een verzoeker bij de beoordeling van de relevante elementen van diens volgend verzoek als de verzoeker ter staving van dat verzoek documenten overlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld (HvJ 10 juni 2021, randnr. 63). Aldus betekent het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd of dat er geen objectief verifieerbare bron is, niet automatisch dat dit geen nieuw element of nieuwe bevinding is (HvJ 10 juni 2021, randnr. 54).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3, van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, randnr. 37). De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

6. Voorafgaand wordt opgemerkt dat verzoeker op 25 januari 2021 een volgend verzoek om internationale bescherming indiende. Hij verklaarde hierbij dat zijn ex-collega R.A. opnieuw een klacht tegen hem had ingediend in 2020 in Erbil, dat er tevens een arrestatiebevel tegen hem zou zijn omwille van zijn desertie en hij bij verstek werd veroordeeld tot een opsluiting van zes maanden, dat sjeik A. pas na 12 jaar een klacht indiende tegen verzoeker omdat Kirkuk vroeger niet in handen van de sjiieten was, en dat hij ervan wordt beschuldigd dat hij een politievoertuig heeft gestolen. Op 30 juni 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Op 4 maart 2022 werd de voornoemde beslissing vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingevolge de talrijke nieuwe documenten alsook omwille van de vaststelling dat enkele stukken zich niet in het administratief dossier bevonden en evenmin werden meengenomen in de bestreden beslissing.

7. Op 29 september 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek), waartegen huidig beroep is ingesteld middels verzoekschrift van 12 oktober 2022. Verzoeker stelt in het verzoekschrift in het kader van het onderhavig volgend verzoek om internationale bescherming dat hij in geval van terugkeer naar Irak vreest te worden vervolgd door diverse actoren en om verschillende redenen. Zo vreest hij de sjiitische milities omwille van zijn werk voor de Amerikanen, vreest hij het Iraakse gerecht omwille van de valse beschuldiging van wapendiefstal en vreest hij enkele criminele figuren omwille van zijn werk bij de politie en het neerhalen van de sjiitische vlag.

Te dezen dient opgemerkt dat verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, ingediend op 15 oktober 2018, verschillende asielmotieven heeft aangehaald, die allemaal ongeloofwaardig werden bevonden. Verzoeker gaf tijdens zijn eerste verzoek aan in geval van terugkeer naar Irak te worden vervolgd door de sjiiitische milities omwille van zijn werk voor de Amerikanen, het neerhalen van een sjiiitische vlag en de arrestatie van een sjiiitische sjeik. Verder vreesde hij er het Iraakse gerecht omwille van de valse beschuldiging van het ontvreemden van een wapen. Tot slot vreesde verzoeker de criminelen S.T. en H.A., die hem zouden viseren omwille van zijn werk bij de Iraakse politie. Verweerder nam in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming op 31 januari 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing werd door de Raad bevestigd op 30 november 2020 (RvV nr. 245 095):

“3.5.1. Verzoeker verklaart in geval van terugkeer naar Irak te worden vervolgd door de sjiiitische milities omwille van zijn werk voor de Amerikanen, het neerhalen van een sjiiitische vlag en de arrestatie van een sjiiitische sjeik. Verder vreest hij er het Iraakse gerecht omwille van de valse beschuldiging van het ontvreemden van een wapen. Tot slot vreest verzoeker de criminelen S.T. en H.A., die hem zouden viseren omwille van zijn werk bij de Iraakse politie.

3.5.2. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten.

Dit besluit steunt inzonderheid op de hierna aangehaalde vaststellingen en overwegingen:

- aangaande verzoekers vrees voor de sjiiitische milities, dat (i) verzoeker opmerkelijk weinig kon vertellen over sjeik A. die hij zou gearresteerd hebben, en de klacht die sjeik A. – overigens pas 12 jaar na de feiten – tegen verzoeker zou hebben ingediend; (ii) verzoeker pas tijdens het derde persoonlijk onderhoud de klacht van zijn ex-collega R.A. aanhaalde, wat bovendien inconsistent was met zijn eerdere verklaringen over de goede relatie met zijn collega's; (iii) verzoeker niet kon concretiseren wie de klacht omwille van het neerhalen van een sjiiitische vlag – negen jaar na de feiten – tegen hem zou hebben ingediend en niet verder kwam dan dat het een bureau met de naam “Magis A'ala fi Daquq” betrof; (iv) verzoeker, niettemin de neef van zijn vader als rechter werkte in Kirkuk, gedurende onderhavige procedure geen enkel arrestatiebevel neerlegde en hij bovendien, ondanks de door hem voorgehouden arrestatiebevelen, Irak op legale wijze vanuit Erbil had kunnen verlaten; (v) voor zover enig geloof gehecht aan verzoekers vrees voor vervolging door de sjiiitische milities, quod non, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat weinig aannemelijk is dat de Irakese veiligheidstroepen of de Popular Mobilization Units in staat zijn iemand die in gebied dat door de Koerdische Regionale Overheid (KRG) wordt gecontroleerd, te viseren;

- inzake verzoekers vrees voor het Iraakse gerecht, dat (vi) weinig aannemelijk is dat de autoriteiten in Bagdad zoveel moeite zouden doen om verzoeker, een politieagent uit Kirkuk met een betrekkelijk lage rang, voor een dergelijk klein incident als de vermeende diefstal van één wapen, al die jaren op te roepen en te viseren; (vii) bovendien uit de vertaling van de door verzoeker neergelegde ‘oproepingsbrief’ blijkt dat in 2014 het onderzoek naar verzoeker in deze zaak zou zijn afgesloten omdat bewezen zou zijn dat er geen overheidswapen werd gestolen; (viii) verzoekers gebrek aan interesse in zijn eigen vermeend proces afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan; (ix) evenmin kan worden ingezien waarom verzoeker naliel het nieuws van zijn veroordeling bij verstek spontaan te vermelden wanneer hem werd gevraagd naar de stand van zaken met betrekking tot de aanklachten tegen hem;

- inzake verzoekers vrees voor de criminelen H.A. en T.S., dat (x) verzoeker opmerkelijk slecht op de hoogte is van details wat betreft het proces en de detentie van H.A., wat nochtans de reden betrof waarom verzoeker bedreigd werd; (xi) verzoeker inconsistente verklaringen aflegde aangaande de periode waarin hij voor het eerst werd bedreigd door de familie van H.A. en hij ook aangaande de beweerd dreigtelefoons vaag en oppervlakkig bleef; (xii) niet aannemelijk is dat verzoeker nog jaren in Irak kon wonen zonder dat de familie van H.A. wraak nam; (xiii) verzoeker inconsistente verklaringen aflegde omtrent de situatie van zijn collega's die eveneens betrokken waren bij de arrestatie van H.A. en hij bovendien niet bij hen informeerde; (xiv) verzoeker vage verklaringen aflegde aangaande de identiteit

van S.T.; (xv) verzoeker naliel de problemen met S.T. te vermelden tijdens zijn gehoor bij de DVZ en bovendien vage en inconsistent verklaringen omtrent de arrestatie van S.T. aflegde; (xvi) verzoeker niet informeerde bij collega's of deze problemen hadden omwille van S.T..

[...]

3.5.10. De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift de pertinente motieven zoals hoger vermeld (zie punt 3.5.2.) niet op concrete wijze weerlegt of ontkracht. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.”

Verzoeker diende geen cassatieberoep in tegen voornoemd arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd. Eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dit verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

8. Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen in de bestreden beslissing voorbijgaat aan het feit dat hij de aangestelde instantie is die bevoegd is voor het onderzoeken van (volgende) verzoeken om internationale bescherming. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen zich niet mag baseren op veronderstellingen en zich niet mag beperken tot de spontane declaraties van verzoeker en het interview bij de DVZ om over de nieuwe documenten te oordelen. Verzoeker betoogt dat het CGVS bijkomende informatie dient te vragen indien er informatie zou ontbreken om het dossier op grondige en zorgvuldige wijze te analyseren.

In de mate dat begrepen moet worden dat verzoeker aanvoert dat hij gehoord moet worden door verweerder dient erop gewezen te worden dat uit lezing van het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker heeft geregistreerd en van hem een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen ('verklaring volgend verzoek' van 19 februari 2021). Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten. Deze verklaringen werd vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker zijn nieuwe elementen in het kader van het volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen.

De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer : [...] de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.”

Voorts dient erop gewezen dat aan verzoeker tijdens het onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming werd verduidelijkt dat het CGVS op grond van de verklaringen aldaar na zou gaan of de aanvraag al dan niet in overweging diende te worden genomen, en dat het CGVS niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van de aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen.

Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van de verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Tot slot kan worden vastgesteld dat verzoeker in het verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete en belangwekkende elementen hij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

9. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat verweerder rekening heeft gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd en met de documenten die hij heeft neergelegd in het kader van zijn onderhavig volgend verzoek om internationale bescherming en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Dienvolgens blijkt:

- de door verzoeker aangehaalde vrees voor de sjiiitische milities, de klachten die tegen hem werden ingediend door sjeik A., door zijn ex-collega R.A. en door onbekenden, de valse beschuldiging van wapendiefstal en verzoekers vrees voor de criminelen S.T. en H.A. omwille van zijn werk werden allen ongeloofwaardig geacht in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming;
- verzoekers bijkomende verklaringen over R.A. die in 2020 opnieuw een klacht tegen verzoeker zou hebben ingediend, liggen in het verlengde van zijn als ongeloofwaardig beoordeelde verklaringen in het kader van zijn eerste verzoek;
- de door verzoeker neergelegde documenten die verband houden met de klacht van R.A. – met name een arrestatiebevel (van 15 juni 2020), een brief van rechter B.I.H. (van 25 juni 2020) en een artikel over rechter B.I.H. neer – kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas niet herstellen;
- uit de door verzoeker neergelegde foto van sjeik A. kan niet blijken dat het sjeik A. betreft, noch dat verzoeker betrokken was bij zijn arrestatie of dat sjeik A. een klacht tegen hem heeft ingediend; het feit dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming een foto van sjeik A. neerlegt, verandert niets aan de vaststellingen gedaan in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, met name dat verzoekers verklaringen inzake sjeik A. uitermate vaag bleven en het niet aannemelijk is dat deze 12 jaar na datum nog een klacht tegen verzoeker zou hebben ingediend;
- wat betreft het arrestatiebevel tegen verzoeker omwille van zijn desertie, wordt opgemerkt dat de geciteerde artikels in het arrestatiebevel geen betrekking hebben op desertie, dat dit arrestatiebevel reeds werd beoordeeld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de beroepsprocedure van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming en dat geen geloof wordt gehecht aan enige vrees in hoofde van verzoeker omwille van zijn vermeende desertie;
- verzoekers bewering dat hij tot zes maanden opsluiting zou zijn veroordeeld bij verstek, zonder dat hij de reden voor deze veroordeling meegeeft ('verklaring volgend verzoek' van 19 februari 2021, punt 16), kan bezwaarlijk als een nieuw element worden beschouwd vermits de veroordeling zou kaderen in één van de problematieken die hij reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft vermeld;
- aan de vermeende beschuldiging van diefstal van een politievoertuig en de bijgebrachte documenten dienaangaande wordt geen geloof gehecht, omdat niet aannemelijk is dat verzoeker dit motief pas ten tijde van zijn volgend verzoek om internationale bescherming op 19 februari 2021 opwerpt terwijl hij Irak reeds sinds 18 juni 2018 verlaten heeft en hij sindsdien nog contact had met zijn collega's en broer, omdat niet valt in te zien dat verzoeker hier niets over vermeldde tijdens de beroepsprocedure in het kader van zijn eerste verzoek en omdat verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig; het is derhalve niet onredelijk aan te nemen dat hij zijn werkzaamheden als politieagent op wettige wijze heeft beëindigd en dus ook het politievoertuig zou hebben ingeleverd;
- wat betreft het document waaruit blijkt dat verzoekers familie indertijd naar Fallujah werd verdreven, wordt dit gegeven niet betwijfeld, werd deze verdrijving reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming aangehaald zodat het bezwaarlijk een nieuw element is en werd toen geoordeeld dat verzoeker geen actuele vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade kon aantonen omwille van deze verdrijving;
- het document betreffende verzoekers wapendracht, dat kan aantonen dat verzoeker met R.A. heeft gewerkt, vormt geen bewijs voor de voorgehouden problemen met R.A.;
- verzoekers bewijs van de mokhtar van zijn dorp Yengija bevestigt dat hij in het dorp verbleef en vertrokken is uit Irak, wat niet wordt betwist.

De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen en verklaringen van verzoeker vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van de ingeroepen vluchtmotieven en zijn pertinent en correct.

Verzoeker komt in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het hernemen van de door hem aangebrachte 'nieuwe' elementen en stukken en het hekelen van de motieven en gevolgtrekkingen van verweerder dienaangaande. Dit vormt evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer tegen voormelde terechte en pertinente motieven, waarmee verzoeker er niet in slaagt om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen.

10. Verzoekers betoog, dat het niet voldoende is om te stellen dat de nieuwe elementen in het verlengde liggen van wat eerder als ongeloofwaardig werd bevonden, kan niet worden bijgetreden. Verweerder stelt immers op goede gronden vast dat verzoeker zich in het kader van onderhavig beschermingsverzoek, net zoals in het kader van zijn eerste verzoek, opnieuw beroept op de problemen met R.A.. Er dient hernomen dat de Raad niet meer kan raken aan die elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de motieven van de eerdere weigeringsbeslissing. Hierbij dient te worden benadrukt dat de Raad verzoekers voorgehouden problemen met R.A. reeds heeft beoordeeld in het voormeld arrest van 30 november 2020. Het loutere gegeven dat verzoeker zijn reeds ongeloofwaardig bevonden problemen met R.A. verder uitwerkt, kan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers problemen met zijn ex-collega R.A. niet in een ander daglicht plaatsen, laat staan herstellen, zoals verweerder terecht stelt. Verweerder kon terecht concluderen dat de door verzoeker bijgebrachte documenten ter staving van deze 'nieuwe' problemen met R.A. te dezen bewijswaarde ontbreken. Door in het verzoekschrift louter opnieuw te verwijzen naar de arrestatiebevelen van 15 juni 2020 en 25 juni 2020 en het artikel inzake rechter B.I.H., doet hij geenszins *in concreto* afbreuk aan de vaststellingen van verweerder aangaande deze stukken.

11. Ook verzoekers toelichtingen in het verzoekschrift over de foto van sjeik A., waarbij hij herneemt dat deze foto afkomstig is van Google en meent dat verweerder diende te verifiëren of sjeik A. op de foto staat afgebeeld, kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers problemen met sjeik A. niet doen ombuigen. Zelfs indien sjeik A. daadwerkelijk op de foto staat afgebeeld, kan uit deze foto, die verzoeker van het internet heeft gehaald, niet blijken dat verzoeker betrokken was bij de arrestatie van sjeik A. of dat sjeik A. een klacht tegen hem heeft ingediend. In navolging van verweerder dient opgemerkt dat het loutere feit dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming een foto van sjeik A. neerlegt en volhardt in zijn problemen met sjeik A., niets verandert aan de vaststellingen gedaan in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, met name dat verzoekers verklaringen inzake sjeik A. uitermate vaag bleven en het niet aannemelijk is dat deze 12 jaar na datum nog een klacht tegen verzoeker zou hebben ingediend.

12. Over zijn desertie en de wetsartikelen in het door verzoeker neergelegde arrestatiebevel omwille van zijn desertie, betoogt verzoeker dat zijn verklaringen bij de DVZ niet werden genoteerd en dat hij heeft uitgelegd dat de wetsartikelen geen betrekking hebben op zijn desertie, maar wel op de valse beschuldiging wegens chanteren.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat verzoeker de ambtenaar van de DVZ in essentie beticht van schriftvervalsing aangezien deze persoon de door hem afgelegde verklaringen niet zou hebben geacteerd. Behoudens de vaststelling dat verzoeker niet genoegzaam aantoonde dat door de ambtenaar van de DVZ schriftvervalsing werd gepleegd, dient te worden opgemerkt dat de 'verklaring volgend verzoek' van 19 februari 2021 aan hem werd voorgelezen in het Sorani en hij deze ter bevestiging ondertekende.

Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat de Raad in zijn arrest van 30 november 2020 reeds oordeelde dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging omwille van zijn vermeende desertie. Het louter (opnieuw) bijbrengen van een arrestatiebevel dat niet refereert aan verzoekers desertie, maar aan een beschuldiging van chantage, kan de ongeloofwaardigheid van zijn vrees omwille van zijn vermeende, niet aangetoonde desertie niet in een ander daglicht plaatsen. Daarnaast kan de loutere stelling in het verzoekschrift dat de veroordeling bij verstek zijn desertie betreft geen afbreuk doen aan de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vrees ingevolge desertie. Dit klemte te meer gezien de vermeende veroordeling niet wordt bijgebracht en verzoeker zelf stelt dat noch zijn broer, noch verzoeker het vonnis hebben kunnen lezen/zien.

Met de boude stelling dat verweerder meer vragen had moeten stellen aan verzoeker gaat verzoeker eraan voorbij dat het aan hem is om de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. Verzoeker heeft tijdens het interview 'verklaring volgend verzoek' van 19 februari 2021 melding gemaakt van een veroordeling bij verstek, zonder hiervoor de reden op te geven.

Indien deze veroordeling daadwerkelijk te maken had met zijn desertie, zoals verzoeker opeens oppert in het verzoekschrift, dan is redelijk te verwachten dat verzoeker dit zo zou verklaren. Dat verzoeker pas in het verzoekschrift stelt dat deze veroordeling, die noch hijzelf noch zijn broer hebben gezien of gelezen, betrekking heeft op zijn desertie, kan geenszins worden aangenomen, laat staan de eerdere beoordeling inzake verzoekers vermeende desertie in een ander daglicht te plaatsen.

13. Verzoekers uitleg in het verzoekschrift, dat zijn collega F. pas later per ongeluk heeft gehoord dat verzoeker beschuldigd werd van diefstal van een politievoertuig, betreft een loutere *post factum* verklaring die geenszins afbreuk kan doen aan het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing die terecht tot de ongeloofwaardigheid van deze beschuldiging aan het adres van verzoeker doen besluiten.

14. Waar verzoeker andermaal de verdrijving van zijn gezin naar Fallujah aanhaalt en in dit verband verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, verandert dit niets aan de terecht vaststellingen van verweerder in de bestreden beslissing. In navolging van verweerder dient opgemerkt dat de verdrijving van zijn gezin geenszins in twijfel wordt getrokken, maar dient erop gewezen dat deze verdrijving reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming aangehaald, zodat het bezwaarlijk een nieuw element is, alsook dat toen werd geoordeeld dat verzoeker geen actuele vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade kon aantonen omwille van deze verdrijving.

15. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift te hebben samengewerkt met R.A.. Hij wijst erop dat het document in verband met zijn wapendracht dit staat, dat hij zijn medewerkingsplicht heeft proberen vervullen en herinnert tevens aan de twee arrestatiebevelen die verband houden met een klacht ingediend door R.A..

Verzoeker gaat eraan voorbij dat er geen bewijswaarde wordt gehecht aan de twee arrestatiebevelen (zie *supra*). Verder kan het loutere feit dat hij een wapen droeg en heeft samengewerkt met R.A. de door hem ingeroepen problemen met R.A. niet aantonen.

16. Het attest van de mokhtar van het dorp Yengija ondersteunt verzoekers geloofwaardige verklaringen inzake zijn herkomst en vertrek uit Irak. Het is echter niet omdat aan het ene document verstrekt door de mokhtar bewijswaarde wordt gehecht, dat dit ook geldt voor andere documenten verstrekt door de mokhtar, zeker wanneer deze niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen.

17. Bij aanvullende nota van 8 mei 2023 meldt verzoeker dat zijn vaders gronden in Dakuk, samen met gronden van andere Koerden, in bezit genomen werden door Arabieren. Verzoekers vader zou tevens ernstig geslagen zijn door de Arabieren en enkele dagen in het ziekenhuis zijn opgenomen vanwege zijn verwondingen. Ter staving van zijn vaders problemen brengt verzoeker volgende stukken bij: een video, een transcriptie van de video, een transcriptie van de Arabische presentatietekst bij de video en een screenshot met een foto van verzoekers vader (stukken 1-4, gevoegd bij aanvullende nota van 8 mei 2023).

Voor zover wordt aangenomen dat verzoekers vader daadwerkelijk problemen heeft met de Arabieren in Dakuk, licht verzoeker op geen enkele manier toe hoe hij omwille van deze problemen van zijn vader persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging koestert, dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Daarnaast stelt verzoeker in de voornoemde aanvullende nota dat zijn broer onlangs ontslagen is en dat zijn broer verzoeker verwijt dat hij door hem alles verloren is. Verzoeker laat echter na te duiden hoe het ontslag van zijn broer een nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker kan rechtvaardigen.

Verzoeker licht weliswaar de situatie van zijn vader en broer toe, maar laat na toe te lichten dat hij omwille hiervan een persoonsgerichte vervolging dient te vrezen.

Waar verzoeker meent dat het voormelde de algemene instabiele situatie in zijn regio van herkomst illustreert, dient opgemerkt dat een loutere verwijzing naar de instabiliteit van verzoekers regio van herkomst voor Koerden kan niet volstaan om een persoonlijke en individuele vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker aan te tonen.

18. Verzoeker stelt het in het verzoekschrift niet eens te zijn met de beoordeling van verweerder inzake de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hij meent dat het tegenstrijdig is dat verweerder het enerzijds over een veilig intern vestigingsalternatief in Noord-Irak heeft, maar anderzijds toch de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk analyseert.

De Raad stelt vast dat verzoeker uit het dorp Ingizah, in het district Dakuk, in de provincie Kirkuk ('verklaring DVZ' van 11 december 2018, vraag 10; 'verklaring volgend verzoek' van 19 februari 2021, vraag 10)..

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Irak, en in het bijzonder in de provincie Kirkuk, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker aangehaalde rapporten (het EUAA-verslag "*Iraq, Security Situation*" van januari 2022; de COI Focus "*Irak Veiligheidssituatie*" van 24 november 2021 (update) zijn dezelfde als de informatie waarop verweerder zich heeft gebaseerd voor de beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk. Het door verzoeker geciteerde krantenartikel van 'Le Courrier International' van 6 mei 2021, dat bericht over aanslagen van IS in de regio Kirkuk, ligt in de lijn van de inhoud van de door verweerder gehanteerde informatie. De door verzoeker aangehaalde landeninformatie bevestigt het geweld in de provincie Kirkuk dat in de bestreden beslissing wordt beschreven en ligt in het verlengde van de motivering in de bestreden beslissing. Daarnaast dient opgemerkt dat het aangehaalde reisadvies van de Franse overheid bestemd is voor reislustige Franse onderdanen en geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker brengt geen elementen of argumenten bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat verweerder hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat zijn familie uit Yengija werd verdreven omwille van de Arabiseringspolitiek van Saddam Hoessein, dat hij werkte voor de Amerikanen en vervolgens voor de Iraakse politie en dat er een samenwerking bestaat tussen de autoriteiten van Erbil en Bagdad om mensen aan elkaar uit te leveren na arrestatie. Verzoeker toont hiermee echter geen persoonlijke omstandigheden aan die maken dat hij, in vergelijking met andere personen, een verhoogd risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Kirkuk.

19. Ten overvloede verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de Koerdische Autonome Regio (KAR) geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar reisadvies van de Belgische en Zwitserse overheid, maar gaat eraan voorbij dat dergelijk advies bestemd is voor reizigers uit België en Europa en geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Verder citeert verzoeker in het verzoekschrift uit de COI Focus "*Irak Veiligheidssituatie*" van 24 november 2021 (update) en het EASO-rapport "*Iraq Key Socio-economic Indicators for Baghdad, Basrah and Sulaymaniyah*" van november 2021, waarbij het eerste rapport wordt gehanteerd bij de beoordeling in de bestreden beslissing en het tweede in de lijn ligt van de gehanteerde informatie in de bestreden beslissing. Verzoeker toont hiermee geenszins aan dat de door verweerder gehanteerde informatie niet (langer) correct zou zijn of dat verweerder hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Verweerder stelt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

"Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de Koerdische Autonome Regio actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de Koerdische Autonome Regio. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De RVV oordeelde reeds in het kader van uw vorig verzoek dat een intern vluchtalternatief naar de KAR in uw geval veilig en redelijk is.

In dit verband legde u enkele artikels neer die uitgegeven waren in het najaar van 2020 op de website van All Iraq News en Zagros News (document 9 groene map). Uzelf verklaarde hieromtrent dat er nieuwe regels waren en de overheden in Erbil en Bagdad samenwerken om mensen aan elkaar uit te leveren na arrestatie (verklaringen MVA nr. 18). De vertaling van deze artikels bevestigen uw verklaringen. In verband hiermee dient echter opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de verschillende elementen die u aanhaalde om uw beweerde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar Irak te staven. U kon en kunt niet aantonen dat u gezocht zou worden door de Iraakse autoriteiten of dat er arrestatiebevelen tegen u zouden lopen. Er wordt dan ook niet ingezien hoe dit akkoord tussen de twee overheden een belemmering zou vormen voor uw terugkeer naar de Koerdische Autonome Regio en uw verder verblijf daar.

U legde tijdens uw tweede verzoek tot internationale bescherming de bankkaart, werkkaart en een rekening van uw vader voor. Deze documenten zouden aantonen dat uw vader kuisman op een school is. U wilt met deze documenten bewijzen dat uw vader minderbedeeld is (verklaringen MVA nr. 18). De RVV oordeelde reeds in het kader van uw vorig verzoek dat een intern vluchtalternatief naar de KAR in uw geval veilig en redelijk is. Deze documenten vormen daarenboven geen bewijs voor het feit dat uw vader deze job zou doen omdat hij geen andere inkomsten heeft, noch blijken uit deze documenten al de financiële middelen van uw vader. De verklaringen omtrent uw vader doen daarenboven geen afbreuk aan eerder gemaakte vaststellingen, met name dat uw broer werkzaam is als chauffeur en dat uw neef langs vaderszijde nog steeds als rechter werkzaam is in Kirkuk, waardoor er dan ook vanuit gegaan kan worden dat uw familie in staat zou zijn om financieel bij te springen.

Volledigheidshalve kan nog worden verwezen naar de beoordeling door het CGVS van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, die is gewijzigd sinds uw vorig verzoek.

In een aanvullende mail, verzonden op 30 december 2021 verklaarde u dat Ra.M.I.Z., het dorpshef van Yengija door de politie werd bezocht op 20 december 2021. R. werd ondervraagd over u. R. bracht uw moeder hiervan op de hoogte, die vervolgens u informeerde. U legde twee documenten voor in verband met deze gebeurtenis, opgesteld op 21 december 2021 (documenten 17 groene map). U vertelde in uw aanvullende mail niet waarom de politie bij u thuis langs kwam. U legde voordien echter verschillende arrestatiebevelen neer die gedateerd waren vóór dit bezoek van de politie. U haalde in uw aanvullende mail evenmin nieuwe redenen aan waarom u al dan niet door de politie zou worden gezocht. Er kan dan ook verwacht worden dat het bezoek van de politie kadert in de eerder door u beschreven problematieken. Zoals reeds eerder werd besproken kan er geen geloof gehecht worden aan de verschillende problemen die aan de basis zouden liggen van deze arrestatiebevelen. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze een ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Irak met betrekking tot het verkrijgen van documenten wat dat de bewijswaarde van de stukken verder relativeert.

Op 6 januari 2022 stuurde u via mail een document betreffende de 'veralgemening' van het arrestatie- en opsporingsbevel (document 19 groene map). Dit document werd opgesteld op 2 januari 2022 en is gericht aan het directoraat van juridische zaken en interventies. Hierin wordt verwezen naar een arrestatiebevel volgens artikel 456/1/A van het strafrecht. In één van de arrestatiebevelen die u reeds voorlegde in het kader van uw eerste aanvraag (document 2 groene map) werd eveneens verwezen naar Artikel 456, waardoor aangenomen kan worden dat dit document verder bouwt op één van de problematieken die u reeds eerder hebt aangehaald. Opnieuw dient opgemerkt te worden dat dit document niet voldoende bewijskracht heeft voor het aantonen van uw gegronde vrees voor vervolging, omwille van de ongeloofwaardige verklaringen die u in het verleden heeft afgelegd.

Het proces-verbaal (document 16 groene map) toont aan dat u de diefstal van uw Iphone XS Max Gold op 22 februari 2021 bij de politie bent gaan aangeven. U verklaarde dat uw Iphone gestolen werd en u hierdoor geen 'ontvangstbewijs' kon voorleggen van het formulier dat jullie verdrijving uit Fallujah aantoonst (zie aanvullende mail dd. 12/02/2021).

Het document in verband met jullie verdrijving uit Fallujah (document 7 groene map) werd reeds eerder besproken en verandert niets aan voorgaande vaststellingen. Een bewijs over hoe en wanneer u dit document heeft ontvangen, zou hier dan ook niets aan veranderen. U legde eveneens enkele documenten (screenshots) voor (document 12 en 18 groene map), waaruit blijkt hoe en wanneer u de documenten van uw dorpshoofd (document 17 groene map) en het arrestatiebevel (document 1 groene map) heeft ontvangen. Deze screenshots zeggen echter niets over de authenticiteit van deze documenten, waardoor zij dan ook geen ander licht schijnen op voorgaande vaststellingen.

U haalde eveneens aan dat u in Suleymaniyah geen bescherming krijgt omdat u niet voor een partij die daar regeert had gewerkt. U beweerde dat de regering in Erbil nog slechter was dan die van Saddam Hoessein (verklaringen MVA nr. 16)."

Verzoeker biedt geen dienstig verweer tegen voormelde terechte en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

Verzoeker wijst er inzake de veiligheidssituatie in het verzoekschrift eveneens op dat zijn familie uit Yengija werd verdreven omwille van de Arabiseringspolitiek van Saddam Hoessein, dat hij werkte voor de Amerikanen en vervolgens voor de Iraakse politie en dat er een samenwerking bestaat tussen de autoriteiten van Erbil en Bagdad om mensen aan elkaar uit te leveren na arrestatie. Verzoeker toont hiermee echter geen persoonlijke omstandigheden aan die maken dat hij, in vergelijking met andere personen, een verhoogd risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de Koerdische Autonome Regio.

20. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

21. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS